

Kitalálós

Van, akinek lábra való,
Macskakövet kopogtató,
Út porában elhagyva,
Morcog majd a jó gazda.

Van, akinek omlósan jó,
És vele habos kakaó,
Mikor mákos melegen
A sütőből kiveszem.

Van, aki hátrahajítja,
Van, aki házában tartja,
Szerencse hogy elkísérje,
Legyen tele az erszénye.

Lehet lábon,
lehet tálon,
Fekhet úton,
függhet házon,
Tudod-e, hogy
mi ez a szó?
Bizony nem
más, mint a ...

SALGÓ NÓRA

LÁSZLÓ LUCA
rajzai

Körmét mereszti

A villanyoszlopon öreg varjú ül,
reggel óta mozdulatlan, egyedül.

Hosszú hallgatás után azt mondja: „kár”,
bizony kár, hogy a környék olyan sivár.

Hirtelen gondol egyet és felröppen
lomhán, eltűnik a gríz-sűrű ködben.

Nyoma vész, csak hangját hallani messzi,
míg a fagy némán a körmét mereszti.

Szél nyekergeti a vén gesztenyefát.
Egy-egy kósza hang... majd hosszú némaság.

FECSKE CSABA

